

[S. Munk.]

er det endt med et negativt Resultat, idet man ikke har naaet at behandle Lovforslagene til Ende i den paagældende Samling. Denne Gang ser det imidlertid ud til, at et Resultat kan naas med det i denne Samling af Ministeren forelagte og i det andet høje Ting vedtagne Lovforslag, som vi har til Behandling her i Dag.

Hensigten med Lovforslaget, der forhaabentlig bliver vedtaget, er jo at give Lovregler, hvorefter et Organ, „Forsikringsraadet“, bliver i Stand til at føre Kontrol med de forskellige Selskabers Soliditet til Betyggelse af Forsikringstagerne. Det er først og fremmest disses Ve og Vel, der her bliver varetaget, og det maa efter min Opfattelse siges, at Lovforslaget, som det nu, efter den meget grundige Gennemgang, det har faaet i det andet høje Ting, foreligger, er vel egnet til at røgte dette Formaal. Naar henses til de Sammenbrud, der efter Verdenskrigen har fundet Sted inden for Forsikringsverdenen, og naar man betænker, i hvor høj Grad Forsikringstanken har grebet om sig, ja, praktisk talt nu omfatter os alle, er det ogsaa betimeligt at give saadanne Lovregler, at de, der ønsker at forsikre sig, baade modtager rigtige Oplysninger, naar de tegner en Forsikring, og at de, saa langt menneskeligt Værk gør det muligt, ogsaa faar sikret deres Ret.

Det kan ikke undgaas, at der, naar man her skal til at lovgive paa et Omraade, der ikke tidligere har været nogen speciel Lovgivning for, kan opstaa visse Vanskeligheder, idet de bestaaende Selskaber er højst uensartede, baade hvad Branche og Størrelse angaar, og man maa naturligvis sørge for at imødekomme berettigede Interesser og passe paa ikke at skabe en Monopolstilling f. Eks. for enkelte store, kapitalstærke Selskaber til Skade for de mindre, idet det langtfra altid kan siges, at Kapitalens Størrelse er normgivende for, om et Selskab er solidt eller er.

Derfor er Lovforslagets § 10, hvori det hedder: „I Forsikringsaktieselskaber, der driver Brand- eller Søforsikring, skal Aktiekapitalen mindst udgøre 1 Mill. Kr., i andre Forsikringsaktieselskaber mindst 100 000 Kr.“, og i sidste Punktum: „Ministeren for Handel og Industri kan dog efter Indstilling af Forsikringsraadet tillade Afvigelser herfra.“, efter min Mening af meget stor Betydning.

Thi man maa huske paa, at op imod 60 pCt. af de Selskaber, der kommer ind under denne Lovgivning, har en væsentlig lavere Aktiekapital, end der her er Tale om,

uden at det i mindste Maade kan siges, at alle disse Selskaber ikke er solide; tværtimod findes der blandt disse mange fortræffelige Selskaber, som Befolkningen maa have den allerstørste Interesse i at støtte. Man maa derfor passe paa, at man ikke ved Fastsættelse af saadanne Betingelser, som der her er Tale om, stiller overdrevne Kapitalkrav, der udelukker en sund Konkurrence fra mindre kapitalstærke Selskabers Side; thi derved skabes et Monopol for de større Selskaber, som kan blive til Skade for de forsikringsøgende.

Dette har saavel Ministeren som Landstinget sikkert ogsaa haft for Øje ved Udarbejdelsen af Paragrafferne. Men jeg henstiller til den højtærede Minister her fra denne Plads at udtale sig om, hvorvidt han er enig med mig i mine Betragtninger, og om det ikke er Hensigten, naar Dispensation skal gives, da ogsaa at tage Hensyn f. Eks. til det paagældende Selskabs Risikobedømmelse, Genforsikringsforhold og flere andre Ting.

Om Paragrafferne i øvrigt maa jeg maaske sige, at sidste Punktum forekommer mig noget uklart. Ministeren kan dispensere efter Indstilling fra Forsikringsraadet; men vil dette betyde, at Raadet ogsaa kan lade være at udtale sig? Thi i saa Fald er Ministeren jo udelukket fra at kunne give den ønskede Dispensation. Jeg vilde sætte megen Pris paa, om den højtærede Minister vil udtale sig om dette. I hvert Fald mener jeg, at Forsikringsraadet i alle Tilfælde bør udtale sig, hvor Dispensationen søges, enten det saa bliver i positiv eller i negativ Retning.

Jeg hilser med Glæde § 1, der siger: „Privat Forsikringsvirksomhed maa i Fremtiden kun paabegyndes af Aktieselskaber og gensidige Selskaber“. Thi der har navnlig i den seneste Tid vist sig Udartninger paa dette Omraade, forskellige Ting, der efter min Mening ikke er heldige, og fik dette Lov til at udvikle sig, kan man befrygte, at alt, hvad der hedder Forsikringsvirksomhed, vil blive fuldkommen forflygtiget, og det vil i sidste Instans blive til Skade for de forsikredes Interesser.

Endvidere udtrykker jeg Tilfredshed med § 61, hvori fastsættes Straf for de Personer, der ved urigtige eller vildledende Oplysninger erhverver Forsikringer. Det kan ikke nægtes, at der paa dette Omraade er begaaet Synder, og alle de gode og sunde Selskaber har selvsagt en afgjort Interesse i, at der i Akquisitionen kun anvendes en fair og forsvarlig Fremgangsmaade, saaledes at den, der ønsker en Forsikring, faar